DOMSTOLENS DOM
den 14 december 1995 *

I mål C-267/94,

Republiken Frankrike, företrädd av Catherine de Salins, sous-directeur, direktionen för rättsfrågor, utrikesministeriet, och Jean-Louis Falconi, secrétaire des affaires étrangères vid samma ministerium, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Franska ambassaden, 9, boulevard du Prince Henri,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Francisco de Sousa Fialho, vid rättstjänsten, och Jean-Francis Pasquier, nationell tjänsteman som ställts till rättstjänstens förfogande, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG) nr 1641/94 av den 6 juli 1994 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe-och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT nr L 172, s. 12),

* Rättegångsspråk: franska.

meddelar

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C.N. Kakouris och G. Hirsch samt domarna G.F. Mancini, F.A. Schockweiler, P.J.G. Kapteyn (referent), C. Gulman, J.L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm och L. Sevón,

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att parterna har avgivit muntliga yttranden vid sammanträdet den 12 september 1995, under vilket Republiken Frankrike företräddes av Gautier Mignot, secrétaire des affaires étrangères, direktionen för rättsfrågor, utrikesministeriet, i egenskap av ombud, och kommissionen av Francisco de Sousa Fialho och Jean-Francis Pasquier,

och efter att den 17 oktober 1995 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 26 september 1994 har Republiken Frankrike, med stöd av artikel 173 i EG-fördraget, yrkat ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG) nr 1641/94 av den 6 juli 1994 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe-och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT nr L 172, s. 12, nedan kallad "den omtvistade förordningen").

Den ovan nämnda förordning nr 2658/87 av den 23 juli 1987 (EGT nr L 256, s. 1), innehåller i bilaga I ett kapitel 23 med rubriken "Återstoder och avfall från livsmedelsindustrin; beredda fodermedel", vilket bl. a. innehåller följande nomenklatur:

"23 03	Återstoder från stärkelseframställning och liknande återstoder, betmassa, bagass och annat avfall från sockerframställning, drav, drank och annat avfall från bryggerier eller bränneri, även i form av pelletar:
23 03 10	— Återstoder från stärkelseframställning och liknande återstoder:
	— — Återstoder från framställning av majsstärkelse (med undantag av koncentrerat majsstöpvatten): Med ett proteininnehåll beräknat på torrsubstansen:
23 03 10 11	— — — av mer än 40 viktprocent
23 03 10 19	— — — av högst 40 viktprocent
23 03 10 90	— — andra
(...)	
23 09	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur." [Översättarens anmärkning: vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå. Översättningen har grundats på texten i kommissionens förordning nr 2448/95 av den 10 oktober 1995 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan.]

3 Enligt artikel 9.1 a, b, d och e i förordning nr 2658/87 ges kommissionen behörighet att enligt de förfaranderegler som stadgas i artikel 10 besluta om åtgärder som avser följande områden:

"a) tillämpning av den kombinerade nomenklaturen och Taric särskilt vad avser:

— klassificering av varor i de nomenklaturer som nämns i artikel 8,

— de förklarande anmärkningarna;

b) ändringar av den kombinerade nomenklaturen för att ta hänsyn till ändringar av de statistiska och handelspolitiska behoven;

...

d) ändringar av den kombinerade nomenklaturen och anpassning av tullsatser i enlighet med beslut som antagits av rådet eller kommissionen;

e) ändringar av den kombinerade nomenklaturen för att anpassa denna till den tekniska eller kommersiella utvecklingen eller för att anpassa och förtydliga texterna;

..." [Översättarens anmärkning: vid översättningen har ingen svensk version funnits att tillgå.]

4 I artikel 1 i kommissionens förordning (EEG) nr 3492/91 av den 29 november 1991 om ändring av den ovan nämnda förordning nr 2658/87 (EGT nr L 328,

s. 80), vilken har antagits med stöd av artikel 9 i den sistnämnda förordningen, har följande kompletterande anmärkning 1 tillagts kapitel 23 i den kombinerade nomenklaturen:

"1. Nr 23 03 10 11 och 23 03 10 19 omfattar endast återstoder från framställningen av majsstärkelse, medan blandningar av sådana återstoder med produkter som erhållits från andra växter eller produkter av majs som har framställts på annat sätt än genom den våta metoden är undantagna. Varor enligt dessa nummer kan emellertid innehålla återstoder från extraktion av majsgroddolja med den våta metoden.

Dessa varors stärkelsehalt får inte överstiga 28 viktprocent beräknat på torrsubstansen, enligt den metod som är intagen i bilaga I.1 till kommissionens direktiv 72/199/EEG, och deras fetthalt får inte överstiga 4,5 viktprocent beräknat på torrsubstansen, enligt bilaga I, metod A, i kommissionens direktiv 84/4/EEG." [Översättarens anmärkning: vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå. Översättningen har grundats på texten i kommissionens förordning nr 2448/95 av den 10 oktober 1995 om tulltaxe-och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan.]

5 Det är också på grundval av artikel 9 i förordning nr 2658/87 som kommissionen har utfärdat den omtvistade förordningen, i vars första och femte övervägande det föreskrivs att det för att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen är nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av återstoder från stärkelseframställning och för att precisera räckvidden för undernumret 23 03 10 19 genom att kompletterande anmärkning 1 till kapitel 23 ersätts.

6 I den nya kompletterande anmärkningen, vilken förekommer i artikel 1 i den omtvistade förordningen föreskrivs:

"1. Nr 23 03 10 19 omfattar endast återstoder från framställningen av majsstärkelse, och inbegriper inte blandningar av sådana återstoder och produkter som

erhållits från andra växter eller produkter av majs som har framställts på annat sätt än genom den våta metoden för stärkelseframställning.

Dessa återstoder kan emellertid innehålla återstoder från extraktion av majsgroddolja med den våta metoden, högst 15 viktprocent sållningsavfall från majsblandningar som framställts med den våta metoden samt återstoder av majsstöpvatten som framställts med den våta metoden, såsom återstoder av majsstöpvatten som använts vid framställning av alkohol eller av andra produkter som erhållits från stärkelse.

Dessa varors stärkelsehalt får inte överstiga 28 viktprocent beräknat på torrsubstansen, enligt den metod som är intagen i bilaga I.1 till kommissionens direktiv 72/199/EEC, och deras fetthalt får inte överstiga 4.5 viktprocent beräknat på torrsubstansen enligt metod A i bilaga I till kommissionens direktiv 84/4/EEG." [Översättarens anmärkning: uttrycket "sållningsavfall från majsblandningar som framställts med den våta metoden" motsvaras på franska av "résidus de criblage du maïs utilisé dans le procédé par voie humide", på engelska av "screenings from maize used in the wet process" och på tyska av "Sichten von Mais aus dem naßmüllerischen Verfahren".]

7 I det sista övervägandet till den omtvistade förordningen förklaras att tullkodexkommittén inte har avgett något yttrande inom den frist som fastställts av dess ordförande.

8 Det framgår av akten att kommissionen har antagit såväl förordning nr 3492/91 som den omtvistade förordningen efter förhandlingar som den sedan år 1991 fört för gemenskapen med Amerikas förenta stater angående import till gemenskapen av majsgluten ("corn gluten feed") från detta land.

9 Det står klart att livsmedel av majsgluten är naturliga biprodukter som härrör från framställningen av majsstärkelse genom den våta metoden och klassificerade i undernummer 23 03 10 19 i den kombinerade nomenklaturen. Av akten framgår

även att dessa produkter sedan år 1967 får införas tull-och avgiftsfritt till gemenskapens territorium.

10 I förordning nr 3492/91 förklaras det att återstoderna av majsstärkelse kan innehålla återstoder från extraktion av majsgroddolja genom den våta metoden samt anges deras högsta halt av stärkelse och fett.

11 Som framgår av den omtvistade förordningens lydelse har den till syfte att till undernummer 23 03 10 19 hänföra återstoder av majsstärkelse innehållande dels upp till högst 15 viktprocent sållningsavfall från majsblandningar som framställts med den våta metoden, dels återstoder av majsstöpvatten som framställts med den våta metoden, såsom återstoder av majsstöpvatten som använts vid framställning av alkohol eller av andra produkter som erhållits från stärkelse.

12 Genom denna förordning har det således klargjorts att livsmedel av majsgluten som innehåller en mängd sållningsavfall som inte överstiger en viss andel och återstoder som har sitt ursprung i användningen av majsstöpvatten som använts i sådan framställning faller under undernummer 23 03 10 19 i den kombinerade nomenklaturen.

13 Den franska regeringen anser emellertid att dessa produkter, på grund av sin sammansättning, inte faller under undernummer 23 03 10 19 utan under nummer 23 09 och att de därför skall beläggas med tull när de importeras till gemenskapen.

14 Till stöd för sin talan mot den omtvistade förordningen har den franska regeringen anfört fyra grunder, vilka innebär att kommissionen inte har varit behörig att anta den omtvistade förordningen, att den internationella konventionen om ett harmoniserat system för varubeskrivning och kodifiering, vilken har slutits i Bryssel den

14 juni 1983 och godkänts för gemenskapens räkning genom rådets beslut 87/369/EEG av den 7 april 1987 (EGT nr L 198, s. 1, nedan kallad "konventionen"), har överträtts, att motivering saknas samt att maktmissbruk förekommit.

15 Först skall den grund som innebär att kommissionen saknat behörighet prövas.

16 I detta avseende har den franska regeringen påpekat att kommissionen, enligt artikel 9 i förordning nr 2658/87, har behörighet att utfärda förtydliganden av den kombinerade nomenklaturen och att i enlighet med artikel 9.1 a i denna förordning utfärda förklarande anmärkningar. Den har å andra sidan inte behörighet att ändra räckvidden för ett KN-nummer, vilket för övrigt följer av det harmoniserade system som införts genom konventionen. I detta fall har kommissionen enligt den franska regeringen genom den omtvistade förordningen ändrat KN-nummer 23 03 och har därigenom indirekt beviljat tredje land nya tarifftillstånd, trots att endast rådet har rätt att göra detta.

17 Kommissionen har svarat att den genom att — i den omtvistade förordningen, komplettera den kompletterande anmärkningen 1 i kapitel 23 i den kombinerade nomenklaturen — endast har förtydligat KN-numret i fråga, vilket den är behörig att göra enligt artikel 9.1 b, d och e i förordning nr 2658/87. Den anser således att den inte har beviljat tredje land några nya tarifftillstånd.

18 Det skall inledningsvis anmärkas att enligt lydelsen av övervägandena i den omtvistade förordningen har denna till syfte att fastslå bestämmelser om klassificering av återstoder av majsstärkelse och att precisera räckvidden för undernummer 23 03 10 19.

19 Det skall vidare påpekas att rådet på detta område har tillerkänt kommissionen ett stort utrymme för att, i samarbete med tullexperter från medlemsstaterna, genom

skönsmässig bedömning precisera innehållet i de KN-nummer som skall beaktas vid klassificeringen av en viss vara (se domarna av den 18 september 1990, Vismans Nederland, C-265/89, Rec. s. I-3411, punkt 13, samt av den 13 december 1994, Gold Star Europe, C-401/93, Rec. s. I-5587, punkt 19).

20 Den behörighet som kommissionen har att besluta om åtgärder i enlighet med artikel 9.1 a, b, d och e i förordning nr 2658/87 innebär emellertid inte att den har behörighet att ändra innehållet i de KN-nummer som har fastställts på grundval av det harmoniserade system som har inrättats genom konventionen, vilket gemenskapen i artikel 3 i konventionen åtagit sig att inte ändra räckvidden för.

21 Det skall således prövas om kommissionen trots övervägandena i den omtvistade förordningen faktiskt har ändrat KN-nummer 23 03 i den kombinerade nomenklaturen och därmed överskridit gränserna för den behörighet som den har fått enligt artikel 9 i förordning nr 2658/87.

22 Den franska regeringen har i detta avseende hävdat att varken sållningsavfallet från majsblandningar eller återstoderna från majsstöpvatten som använts vid framställning av alkohol eller andra produkter som erhållits från majsstärkelse kan anses som "återstoder från stärkelseframställningen" enligt nummer 23 03.

23 Enligt den franska regeringen framgår det av domstolens rättspraxis (dom av den 22 september 1988, Cargill, 268/87, Rec. s. 5151) att begreppet "återstoder" endast avser produkter som är det direkta resultatet av en extraktionsprocess, och inte produkter som, såsom sållningsavfall från majsblandningar, redan finns i basprodukten och inte undergår någon bearbetning under processen. På samma sätt avser detta begrepp inte produkter som, liksom återstoder från majsstöpvatten som använts vid framställning av alkohol eller andra produkter, härrör från en senare bearbetningsprocess som inte ingår i extraktionsprocessen.

24 Kommissionen anser däremot att begreppet "framställning av majsstärkelse" enligt nummer 23 03 är vidare än begreppet extraktion av stärkelse och att det omfattar hela processen för framställning av stärkelse och stärkelseprodukter i vilka majs används som råvara. Enligt kommissionen följer av detta att begreppet återstod från stärkelseframställning omfattar samtliga de produkter som härrör från de olika etapperna i processen för framställning av stärkelse och inte bara de produkter som direkt härrör från extraktionsprocessen. Den rättspraxis som den franska regeringen har åberopat angående begreppet "återstod" är enligt kommissionen endast tillämplig på verksamhet som bara avser extraktion.

25 Kommissionen har hävdat att sållningsavfallet av majsblandningar, vilket uppkommer vid den sållning som är en del av processen för framställning av stärkelse, måste anses vara återstoder från stärkelseframställningen. Det samma gäller de återstoder som härrör från stöpvatten som använts vid framställning av alkohol eller andra produkter som framställts av stärkelse, eftersom dessa enheter i framställningen av stärkelse och alkohol hör ihop och detta stöpvatten faktiskt härrör från framställningsprocessen för stärkelse.

26 Det skall inledningsvis erinras om att domstolen, vid tolkningen av KN-nummer 23.04 vilket rör återstoder från extraktion av vegetabiliska oljor, har ansett att begreppet "återstod" inte får förväxlas med begreppet "avfall". Av detta följer att det nämnda numret inte täcker alla de produkter som återstår efter extraktion av en vegetabilisk olja. Tvärtom måste det röra sig om produkter som direkt härrör från extraktionen av olja. Det får inte röra sig om produkter som härrör från beståndsdelar som redan ingår i basprodukten och som inte undergår bearbetning under processen för extraktion av olja (se den ovan nämnda domen av den 22 september 1988, Cargill, punkt 11).

27 Vidare skall det, som generaladvokaten har anmärkt i punkt 64 i sitt förslag till avgörande, konstateras att "återstoderna från framställningen av majsstärkelse" i den mening som avses i undernummer 23 03 10 är just återstoderna från extraktion av stärkelse ur majs.

28 Följaktligen kan de produkter som redan finns i majs i lös vikt och som inte undergått någon bearbetning under extraktionen av stärkelse inte anses som återstoder från stärkelseframställningen.

29 Detta är just fallet med sållningsavfall från majsblandningar.

30 Som framgår av parternas yttranden och av generaladvokatens förslag till avgörande (se punkt 46—52) består den första etappen av framställning av stärkelse genom den våta metoden i själva verket av att, strax efter ankomsten till fabriken, torrengöra majs i lös vikt genom en sållning avsedd att ta bort skadade korn, orenheter och damm. Detta sållningsavfall finns redan i majs i lös vikt och har inte undergått någon bearbetning på grund av extraktionen av stärkelse ur majs och utgör således inte återstoder från framställningen av stärkelse ur majs.

31 Som den franska regeringen riktigt har anmärkt, kan sållningsavfall, utöver återstoderna från extraktionen av stärkelse, inte anses endast vara orenheter som finns i livsmedel av majsgluten.

32 Domen av den 16 december 1992, Krohn (C-194/91, Rec. s. I-6661) rörde frågan om de härledda produkterna från extraktion av majsolja föll under undernummer 2304 B i den gemensamma tulltaxan också när de, förutom återstoder från extraktion av majsgroddolja i egentlig mening, även innehöll andra beståndsdelar som exempelvis kom från hela majsplantan, andra sädesslag eller soja. Domstolen slog

fast att dessa härledda produkter hör till detta undernummer, i den mån de beståndsdelar som inte kommer från majskorn förekommer i mycket små kvantiteter och det, under normala villkor för produktion, bearbetning, transport, omlastning och lagring, är tekniskt omöjligt att undvika att de uppkommer utan att tillverkaren åsamkas oproportionerliga kostnader i förhållande till marknadsvärdet för de härledda produkterna i fråga.

33 En andel av sållningsavfall från majs som uppgår till 15 viktprocent utgör emellertid uppenbarligen inte någon förekomst i mycket små kvantiteter.

34 När det gäller återstoder från majsstöpvatten som använts vid framställning av alkohol eller andra produkter som erhållits av stärkelse skall det, som generaladvokaten har påpekat i punkterna 50 och 51 i sitt förslag, konstateras att den stärkelse som erhålls vid slutet av framställningsprocessen kan bearbetas på nytt för att framställa alkohol eller andra organiska produkter genom hydrolys, varvid glykos erhålls och av vilken etanol eller dessa andra produkter kan framställas. Stöpvattnet används i denna process för framställning av etanol eller andra produkter som erhållits av glykos.

35 Eftersom processen för framställningen av alkohol eller andra produkter är en särskild process som kommer efter processen för framställning av stärkelse, kan de återstoder av stöpvatten som uppkommer vid denna process inte anses vara återstoder från framställningen av majsstärkelse ens om det stöpvatten som använts i denna process härrör från det som kommer från stärkelseframställningen.

36 Den av kommissionen anförda omständigheten att processen vid etanolframställning, på grund av den tekniska och ekonomiska utvecklingen, i många produk-

tionsenheter kommit att likna processen vid framställning av stärkelse, hindrar dessutom inte att det rör sig om två skilda processer som var och en ger upphov till sina egna återstoder.

37 Denna tolkning bekräftas för övrigt av nomenklaturkommitténs uppfattning, vilken generaladvokaten hänvisar till i punkterna 54 och 55 i sitt förslag, att KN-nummer 23 03 inte omfattar en produkt som till ungefär en tredjedel utgörs av återstoder av framställning av stärkelse, en tredjedel av återstoder från extraktion av majsgroddolja som erhållits genom den våta metoden och till den sista tredjedelen av lösningar av stöpvatten från etanol. Eftersom sådana lösningar erhålls med en helt annorlunda metod, exempelvis framställning av alkohol av säd, anser kommittén att det är lämpligare att klassificera dessa produkter, vilka har en specifik sammansättning av fett och protein som är lämplig som näring åt vissa djurarter, under KN-nummer 23 09.

38 Kommissionen har framfört argumentet att "corn gluten feed", som sedan år 1967 är fri från införselavgifter, i stort sett har förblivit oförändrad till sina huvudbeståndsdelar, vilka i fråga om tillsatser inbegriper sållningsavfall från majsblandningar och stöpvatten, och att det snarare är de tekniska analysmetoderna som förbättrats och därmed gjort det möjligt att göra en säkrare bestämning av produktens sammansättning samt gjort det nödvändigt att förtydliga under vilket KN-nummer produkten klassificeras. I detta avseende är det tillräckligt att, som den franska regeringen med rätta har gjort, påpeka att "corn gluten feed", i egenskap av återstod från framställningen av majsstärkelse under KN-nummer 23 03, har undantagits från avgiftsplikten och att en förbättrad bestämning av sammansättningen av "corn gluten feed" inte kan ändra räckvidden för detta KN-nummer.

39 Kommissionen har framfört argumentet att begreppet "återstoder från stärkelseframställningen" endast avser produkter som direkt härrör från extraktionen och

att det därför även är fel i förordning nr 3492/91 och den omtvistade förordningen, vilken ersatt denna, i det att dessa förordningar innebär att återstoder från extraktion av majsgroddolja som erhållits genom den våta metoden faller under detta begrepp. I detta avseende skall det konstateras att den franska regeringen inte har riktat sig mot denna del av den kompletterande anmärkningen. Argumentet skall således inte prövas.

40 Det framgår av samtliga de föregående övervägandena att kommissionen — genom att i begreppet återstoder från stärkelseframställning av majs inbegripa sållningsavfall från majsblandningar som framställts med den våta metoden till en andel som inte överstiger 15 viktprocent samt återstoder från stöpvatten som använts vid framställning av alkohol eller andra produkter som erhållits från stärkelse — har ändrat KN-nummer 23 03 och således överskridit sin behörighet.

41 Följaktligen skall, utan att det är nödvändigt att uttala sig om de övriga grunder som Republiken Frankrike har anfört, kommissionens omtvistade förordning ogiltigförklaras till den del som den innebär att återstoder från framställning av majsstärkelse kan innehålla dels upp till 15 viktprocent sållningsavfall från majsblandningar som framställts med den våta metoden, dels återstoder från stöpvatten som använts vid framställning av alkohol eller andra produkter som erhållits från stärkelse.

Rättegångskostnader

42 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen är tappande part skall den förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

följande dom:

1) **Kommissionens förordning (EG) nr 1641/94 av den 6 juli 1994 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe-och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ogiltigförklaras till den del den innebär att återstoder från framställning av majsstärkelse kan innehålla dels upp till 15 viktprocent sållningsavfall från majsblandningar som framställts med den våta metoden, dels återstoder från stöpvatten som använts vid framställning av alkohol eller andra produkter som erhållits från stärkelse.**

2) **Kommissionen förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.**

Rodríguez Iglesias		Kakouris	Hirsch
Mancini	Schockweiler	Kapteyn	Gulmann
Murray	Jann	Ragnemalm	Sevón

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 14 december 1995.

R. Grass
Justitiesekreterare

G.C. Rodríguez Iglesias
Ordförande